

16 Αυγούστου 2026

Ευαγγελικό Ανάγνωσμα (Κατά Ματθαίον ιη' 23-35)

Εἶπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην· Ὡμοιώθη ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ἀνθρώπῳ βασιλεῖ, ὃς ἠθέλησε συνᾶραι λόγον μετὰ τῶν δούλων αὐτοῦ. Ἀρξαμένου δὲ αὐτοῦ συναίρειν προσηνέχθη αὐτῷ εἷς ὀφειλέτης μυρίων ταλάντων. Μὴ ἔχοντος δὲ αὐτοῦ ἀποδοῦναι ἐκέλευσεν αὐτὸν ὁ κύριος αὐτοῦ πρᾶθῃναι καὶ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ καὶ τὰ τέκνα καὶ πάντα ὅσα εἶχε, καὶ ἀποδοθῆναι. Πεσὼν οὖν ὁ δοῦλος προσεκύνη αὐτῷ λέγων· κύριε, μακροθύμησον ἐπ' ἐμοὶ καὶ πάντα σοι ἀποδώσω. Σπλαγχνισθεὶς δὲ ὁ κύριος τοῦ δούλου ἐκείνου ἀπέλυσεν αὐτὸν καὶ τὸ δάνειον ἀφῆκεν αὐτῷ. Ἐξελθὼν δὲ ὁ δοῦλος ἐκεῖνος εὗρεν ἕνα τῶν συνδούλων αὐτοῦ, ὃς ὤφειλεν αὐτῷ ἑκατὸν δηνάρια, καὶ κρατήσας αὐτὸν ἔπνιγε λέγων· ἀπόδος μοι εἴ τι ὀφείλεις. Πεσὼν οὖν ὁ σύνδουλος αὐτοῦ εἰς τοὺς πόδας αὐτοῦ παρεκάλει αὐτὸν λέγων· μακροθύμησον ἐπ' ἐμοὶ καὶ ἀποδώσω σοι. Ὁ δὲ οὐκ ἤθελεν, ἀλλὰ ἀπελθὼν ἔβαλεν αὐτὸν εἰς φυλακὴν ἕως οὗ ἀποδῶ τὸ ὀφειλόμενον. Ἰδόντες δὲ οἱ σύνδουλοι αὐτοῦ τὰ γενόμενα ἐλυπήθησαν σφόδρα, καὶ ἐλθόντες διεσάφησαν τῷ κυρίῳ ἐαυτῶν πάντα τὰ γενόμενα. Τότε προσκαλεσάμενος αὐτὸν ὁ κύριος αὐτοῦ λέγει αὐτῷ· δοῦλε πονηρέ, πᾶσαν τὴν ὀφειλὴν ἐκείνην ἀφῆκά σοι, ἐπεὶ παρεκάλεσάς με. Οὐκ ἔδει καὶ σὲ ἐλεῆσαι τὸν σύνδουλόν σου, ὥς καὶ ἐγὼ σε ἠλέησα; Καὶ ὀργισθεὶς ὁ κύριος αὐτοῦ παρέδωκεν αὐτὸν τοῖς βασανισταῖς ἕως οὗ ἀποδῶ πᾶν τὸ ὀφειλόμενον αὐτῷ. Οὕτω καὶ ὁ πατήρ μου ὁ ἐπουράνιος ποιήσει ὑμῖν, ἐὰν μὴ ἀφῆτε ἕκαστος τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ ἀπὸ τῶν καρδιῶν ὑμῶν τὰ παραπτώματα αὐτῶν.

Μετάφραση (Κατά Ματθαίον ιη' 23-35)

«Γι' αὐτὸ ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν μοιάζει μ' ἕνα βασιλιά, ποὺ θέλησε νὰ τοῦ ἀποδώσουν λογαριασμὸ οἱ δούλοι του. Μόλις ἀρχισε νὰ κάνει τὸ λογαριασμὸ, τοῦ φέρανε κάποιον ποὺ ὀφείλε δεκά χιλιάδες τάλαντα. Επειδὴ δὲν μπορούσε νὰ τα ἐπιστρέφει, ὁ κύριός του διέταξε νὰ πουλήσουν τὸν ἴδιο, τὴ γυναῖκα του, τὰ παιδιὰ του κι ὅλα τὰ υπάρχοντά του καὶ νὰ τοῦ δώσουν τὸ ποσὸ ἀπὸ τὴν πώληση. Ὁ δούλος τότε ἐπεσε στα πόδια του, τὸν προσκυνούσε κι ἔλεγε: δείξε μου μακροθυμία καὶ θὰ σου τὰ δώσω ὅλα τὰ χρεῖά μου πίσω. Τὸν λυπήθηκε λοιπὸν ὁ κύριός του ἐκείνον τὸ δούλο καὶ τὸν ἀφήσε νὰ φύγει· τοῦ χάρισε μάλιστα καὶ τὸ χρέος. Βγαίνοντας ἔξω ὁ ἴδιος δούλος, βρῆκε ἕναν ἀπὸ τοὺς συνδούλους του, ποὺ τοῦ ὀφείλε μόνο ἑκατὸ δηνάρια· τὸν ἐπίασε καὶ τὸν ἐσφίγγε νὰ τὸν πνίξει λέγοντάς του: ξόφλησέ μου αὐτὰ ποὺ μου χρωστάς. Ὁ σύνδουλός του τότε ἐπεσε στα πόδια του καὶ τὸν παρακαλούσε: δείξε μου μακροθυμία, καὶ θὰ σου τὰ ξεπληρώσω. Εκείνος ὅμως δὲ δεχόταν, ἀλλὰ πῆγε καὶ τὸν ἔβαλε στὴ φυλακή, ὥσπου νὰ ξεπληρώσει ὅτι τοῦ χρωστοῦσε. Ὅταν τὸ εἶδαν αὐτὸ οἱ σύνδουλοί του, λυπήθηκαν πάρα πολὺ, καὶ πῆγαν καὶ διηγήθηκαν στὸν κύριό τους ὅλα ὅσα ἐγίναν. Τότε ὁ κύριος τὸν κάλεσε καὶ τοῦ λέει: κακὲ δούλε, σου χάρισα ὅλο ἐκεῖνο τὸ χρέος, ἐπειδὴ με παρακάλεσες· δὲν ἔπρεπε κι ἐσύ νὰ σπλαχνιστεῖς τὸν σύνδουλό σου, ὅπως κι ἐγὼ σπλαχνίστηκα ἐσένα; Καὶ ὀργισμένος τὸν παρέδωσε στους βασανιστὲς, ὥσπου νὰ ξεπληρώσει ὅσα τοῦ χρωστοῦσε. Ἔτσι θὰ κάνει καὶ σ' ἐσάς ὁ οὐράνιος Πατέρας μου, ἀν ὁ καθένας σας δὲ συγχωρεῖ τὰ παραπτώματα τοῦ ἀδερφοῦ του μ' ὅλη τὴν τὴν καρδιά».

Αποστολικό Ανάγνωσμα (Α' Προς Κορινθίους θ' 2-12)

Ἀδελφοί, εἰ ἄλλοις οὐκ εἰμὶ ἀπόστολος, ἀλλὰ γε ὑμῖν εἰμὶ· ἡ γὰρ σφραγὶς τῆς ἐμῆς ἀποστολῆς ὑμεῖς ἐστε ἐν Κυρίῳ. Ἡ ἐμὴ ἀπολογία τοῖς ἐμὲ ἀνακρίνουσιν αὕτη ἐστί. Μὴ οὐκ ἔχομεν ἐξουσίαν φαγεῖν καὶ πιεῖν; Μὴ οὐκ ἔχομεν ἐξουσίαν ἀδελφὴν γυναῖκα περιάγειν, ὥς καὶ οἱ λοιποὶ ἀπόστολοι καὶ οἱ ἀδελφοὶ τοῦ Κυρίου καὶ Κηφᾶς; Ἡ μόνος ἐγὼ καὶ Βαρνάβας οὐκ ἔχομεν ἐξουσίαν τοῦ μὴ ἐργάζεσθαι; Τίς στρατεύεται ἰδίῳις ὀψωνίοις ποτέ; Τίς φυτεύει ἀμπελῶνα καὶ ἐκ τοῦ καρποῦ αὐτοῦ οὐκ ἐσθίει; Ἡ τίς ποιμαίνει ποίμνην καὶ ἐκ τοῦ γάλακτος τῆς ποίμνης οὐκ ἐσθίει; Μὴ κατὰ ἄνθρωπον ταῦτα λαλῶ; Ἡ οὐχὶ καὶ ὁ νόμος ταῦτα λέγει; Ἐν γὰρ τῷ Μωυσέως νόμῳ γέγραπται· οὐ φιμώσεις βοῦν ἀλοῶντα. Μὴ τῶν βοῶν μέλει τῷ Θεῷ; Ἡ δι' ἡμᾶς πάντως λέγει; Δι' ἡμᾶς γὰρ ἐγράφη, ὅτι ἐπ' ἐλπίδι ὀφείλει ὁ ἄροτριων ἄροτριᾶν, καὶ ὁ ἀλοῶν τῆς ἐλπίδος αὐτοῦ μετέχειν ἐπ' ἐλπίδι. Εἰ ἡμεῖς ὑμῖν τὰ πνευματικὰ

ἐσπείραμεν, μέγα εἰ ἡμεῖς ὑμῶν τὰ σαρκικὰ θερίσομεν; Εἰ ἄλλοι τῆς ἐξουσίας ὑμῶν μετέχουσιν, οὐ μᾶλλον ἡμεῖς; Ἄλλ' οὐκ ἐχρησάμεθα τῇ ἐξουσίᾳ ταύτῃ, ἀλλὰ πάντα στέγομεν, ἵνα μὴ ἐγκοπῇν τινα δώμεν τῷ εὐαγγελίῳ τοῦ Χριστοῦ.

**Μετάφραση
(Α΄ Προς Κορινθίους θ΄ 2-12)**

Ἀδελφοί, κι αν ἀκόμα ἄλλοι αρνούνται να με αναγνωρίσουν ως ἀπόστολο, για σας οπωσδήποτε εἶμαι· γιατί η ἴδια η ὑπαρξη της ἐκκλησίας σας εἶναι η ἀπόδειξη πως εἶμαι ἀπόστολος. Να πως ἀπολογούμαι σ' αὐτοὺς που ἀμφισβητοῦν και συζητοῦν την αὐθεντία μου ως ἀποστόλου: Δεν ἔχω τάχα δικαίωμα να συντηρούμαι με δαπάνη της ἐκκλησίας που υπηρετῶ; Μήπως δεν ἔχω δικαίωμα να ἔχω μαζί στα ταξίδια μου ἀδερφή χριστιανή ως σύζυγο, ὅπως κάνουν και οι ἄλλοι ἀπόστολοι και τα ἀδέρφια του Κυρίου και ο Κηφάς; Ἡ μήπως εἴμαστε οι μόνοι, ἐγώ κι ο Βαρνάβας, που δεν ἔχουμε δικαίωμα συντηρήσεως, ἀλλὰ πρέπει να ζοῦμε με την ἐργασία μας; Ποιος πάει ποτέ στρατιώτης στον πόλεμο με δικά του ἐξοδα; Ποιος φυτεύει ἀμπέλι και δεν τρώει ἀπὸ τον καρπὸ του; Ἡ ποιος βόσκει πρόβατα και δεν τρώει ἀπὸ το γάλα του κοπαδιοῦ; Μήπως αὐτὰ που λέω εἶναι σύμφωνα μόνο με την ἀνθρώπινη καθημερινή πείρα; Κι ο νόμος δε λέει τα ἴδια; Πράγματι, στο Μωσαϊκὸ νόμο εἶναι γραμμένο: Μη βάλεις φῖμωτρο στο βόδι που αλωνίζει. Μήπως για τα βόδια νοιάζεται ο Θεός; Μήπως αὐτὰ που λέει ἀναφέρονται πραγματικά σ' ἐμὰς; Ἀσφαλῶς αὐτὰ γράφτηκαν για μας. Αὐτὸς που ὀργώνει κι αὐτὸς που αλωνίζει πρέπει να κάνουν τη δουλειά τους με την ἐλπίδα της συμμετοχῆς στη συγκομιδῇ. Ἐμεῖς σπείραμε ἀνάμεσά σας πνευματικὸ σπόρο· σας φαίνεται πάρα πολὺ αν θερίσουμε ἀπὸ σας τα υλικά, που εἶναι ἀναγκαῖα για τη συντήρησή μας; Αν ἄλλοι κάνουν χρῆση αὐτοῦ του δικαιώματος ἀπέναντί σας, δε θα ταίριαζε να το κάνουμε περισσότερο ἐμεῖς; Ἐμεῖς ὅμως δεν κάναμε χρῆση του δικαιώματος αὐτοῦ, ἀλλὰ υπομένουμε κάθε στέρηση, για να μη δημιουργήσουμε κανένα ἐμπόδιο στη διάδοση του εὐαγγελίου του Χριστοῦ.

